

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 33/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **GRATAX spol. s r.o.**, Južná trieda 74, Košice, IČO 17 146 518, zastúpenej Advokátska kancelária Juristi s.r.o., Krivá 3, Košice, proti príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov vydanému Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 6Ntt-65/2025-874-V-ŠTS-PK z 27. júna 2025 a proti vykonaniu samotnej prehliadky podľa už uvedeného príkazu zo strany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite v konaní vedenom pod ČVS: II GO-V-39/2025/1010-2 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 1, 2 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) príkazom na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov vydaným špecializovaným súdom pod sp. zn. 6Ntt-65/2025-874-V-ŠTS-PK z 27. júna 2025 a vykonaním samotnej prehliadky podľa už uvedeného príkazu zo strany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite v konaní vedenom pod ČVS: II GO-V-39/2025/1010-2. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnutý príkaz špecializovaného súdu, proti ktorému si uplatňuje aj náhradu trov právneho zastúpenia a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledujúci stav vecí:

2.1. Sudca pre prípravné konanie špecializovaného súdu vydal 27. júna 2025 napadnutý príkaz, v zmysle ktorého mala byť vykonaná prehliadka iných priestorov a pozemkov u právnickej osoby CASYST, s.r.o., Južná trieda 74, Košice, a to v administratívnych priestoroch na II. poschodí v budove súp. č. 1595 s označením A2, druh stavby 15 – administratívna budova, nachádzajúcej sa na parcele registra „C“ s parcelným číslom 369/1, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1446 m², nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva číslo 13688 v katastrálnom území Južné Mesto, obci Košice-Juh, okrese Košice IV (ďalej len „budova so súp. č. 1595“), ktoré sú vo vlastníctve sťažovateľky.

2.2. Príkaz bol vydaný na návrh prokurátora Európskej prokuratúry č. k. II GO-V-39/2025/1010-2 z 25. júna 2025 doručený sudcovi pre prípravné konanie 26. júna 2025. Podľa napadnutého príkazu mala byť prehliadka vykonaná bez meškania, a to vyšetrovateľmi a operatívnymi pracovníkmi Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, protikorupčnej jednotky, expozitúry Východ v súčinnosti s ďalšími zložkami Policajného zboru.

2.3. Samotná prehliadka iných priestorov a pozemkov podľa napadnutého príkazu v priestoroch vo vlastníctve sťažovateľky sa uskutočnila 8. júla 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti namieta, že napadnutý príkaz bol vydaný v rozpore so zákonom, najmä v rozpore s § 99 ods. 1, 2 a § 100 ods. 1, 2 a § 101 ods. 1 a 2 Trestného poriadku. Podľa sťažovateľky napadnutý príkaz nesprávne vymedzil priestorový rozsah, v akom mala byť prehliadka iných priestorov a pozemkov vykonaná. Sťažovateľka zdôraznila, že spoločnosť CASYST, s.r.o., ktorá je podozrivá zo spáchania trestného činu, má so sťažovateľkou ako vlastníkom budovy so súp. č. 1595 uzatvorenú nájomnú zmluvu na využívanie výlučne jednej miestnosti, a to miestnosti č. A2.3NP.205.1 nachádzajúcej sa na 2. poschodí budovy so súp. č. 1595. Daná miestnosť je zároveň riadne označená názvom a logom tejto spoločnosti. Sťažovateľka kancelárske priestory na 2. poschodí budovy so súp. č. 1595 prenajíma aj spoločnosti PlanetFuturum s.r.o. a tiež JUDr. Renáte Burgerovej – správcovi konkurznej podstaty. Na predmetné skutočnosti boli upozornené aj orgány činné v trestnom konaní, ktoré však napriek tomu pokračovali aj v prehliadke priestorov nevyužívaných spoločnosťou CASYST, s.r.o., proti ktorej bol príkaz na prehliadku vydaný. Sťažovateľka sa preto domnieva, že špecializovaný súd v napadnutom príkaze nesprávne špecifikoval miesto prehliadky, resp. priestorový rozsah týkajúci sa subjektu podozrivého z trestnej činnosti, na ktorom sa mala prehliadka iných priestorov a pozemkov v rámci trestného konania vykonať. V dôsledku toho došlo k neoprávnenému zásahu do práv a právom chránených záujmov sťažovateľky a aj niektorých ostatných subjektov, ktoré s uvedeným trestným konaním nemajú žiadnu súvislosť.

4. Sťažovateľka zároveň namieta aj samotný priebeh vykonania prehliadky, počas ktorej orgány činné v trestnom konaní ignorovali pripomienky týkajúce sa skutočnosti, že prehliadku iných

priestorov a pozemkov vykonávajú aj v priestoroch, ktoré nie sú užívané subjektmi podozrivými z trestnej činnosti. Počas prehliadky iných priestorov a pozemkov totiž bola na výzvu orgánov činných v trestnom konaní sprístupnená miestnosť č. A2.3NP.205.1, ktorú mala užívať spoločnosť CASYST, s.r.o., ale orgány činné v trestnom konaní vykonali prehliadku iných priestorov a pozemkov aj v ďalších miestnostiach označených ako A2.3NP.213.1, A2.3NP.204.1, A2.3NP.206.1, A2.3NP.208.1, A2.3NP.209.1, A2.3NP.210.1 a A2.3NP.211.1. Napriek tomu, že konateľ spoločnosti CASYST, s.r.o., predložil nájomnú zmluvu preukazujúcu uvádzané skutočnosti, napriek námietkam vzneseným zo strany obhajcov po ich príchode, orgány činné v trestnom konaní naďalej pokračovali vo výkone prehliadky a zaisťovaní vecí aj z iných priestorov.

5. Zároveň orgány činné v trestnom konaní v priebehu prehliadky iných priestorov a pozemkov zaistili aj počítačové údaje zo zariadenia vo vlastníctve sťažovateľky, a to všetko bez existencie osobitného príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov u sťažovateľky, resp. príkazu na vydanie a odňatie počítačových údajov podľa § 91 Trestného poriadku. Sťažovateľka údajne nebola o zaistení počítačových údajov zo zariadenia nachádzajúceho sa v jej vlastníctve vyrozumená a nebolo jej poskytnuté písomné potvrdenie o prevzatí počítačových údajov ani rovnopis zápisnice. Sťažovateľka 4. augusta 2025 mala podať žiadosť o vrátenie zaistených vecí podľa § 91 ods. 1 Trestného poriadku, vyšetrovateľ však o predmetnej žiadosti do podania jej ústavnej sťažnosti nerozhodol. Keďže pri prehliadke iných priestorov boli vyšetrovateľom zaistené aj veci sťažovateľky, ktoré ani k dnešnému dňu neboli vrátené, je zrejmé, že následky prehliadky neskončili jej vykonaním a porušovanie práv a slobôd sťažovateľky trvá aj naďalej.

6. Vzhľadom na už uvedené sa sťažovateľka domnieva, že vydaním napadnutého príkazu a vykonaním prehliadky došlo k porušeniu jej práv na súkromie podľa čl. 16 ods. 1 ústavy, rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, 2 a 3 ústavy a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie sťažovateľkou označeného zoznamu základných práv napadnutým príkazom špecializovaného súdu, ako aj postupom príslušníkov Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru v súčinnosti s ďalšími zložkami Policajného zboru tým, že vykonali prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa predmetného napadnutého príkazu.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd nesúhlasí s hodnotením sťažovateľky týkajúcim sa nesprávneho vymedzenia rozsahu prehliadky iných priestorov a pozemkov. Označenie v napadnutom príkaze (u právnickej osoby CASYST, s.r.o., IČO 36 203 998, v administratívnych priestoroch na II. poschodí v budove so súp. č. 1595 s označením A2, ktoré sú vo vlastníctve sťažovateľky) je s ohľadom na okolnosti uvedené v samotnej ústavnej sťažnosti dostatočne presné a adekvátne. Z logiky veci vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní nemuseli pred vykonaním samotnej prehliadky disponovať vedomosťami o presnom označení kancelárií obchodnej spoločnosti CASYST, s.r.o. Ak by tieto údaje v tomto prípade zisťovali (napr. aj u samotnej sťažovateľky), mohol byť zmarený účel a zmysel prehliadky. Z výpisu z obchodného registra mestského súdu a previerkou na mieste totiž orgány činné v trestnom konaní zistili, že spoločnosť CASYST, s.r.o., má spoločnú poštovú schránku so sťažovateľkou vo vstupnej hale administratívnej budovy a zároveň že konateľkou sťažovateľky je Eva Val'ová, ktorá bola do 4. októbra 2022 jedným z konateľov aj v spoločnosti CASYST, s.r.o. (s. 6 napadnutého príkazu).

10. Ústavný súd ešte dodáva, že formálne a zákonné požiadavky na vydanie príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 99 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1 a 2 a § 101 ods. 1 a 2 Trestného poriadku boli v tomto prípade celkom zjavne naplnené. Sťažovateľka nespĺnenie týchto zákonných požiadaviek vo svojej ústavnej sťažnosti ani len nespochybnila žiadnou bližšou argumentáciou – jedinou okolnosťou, ktorú v tomto ohľade namietala, bolo nesprávne vymedzenie rozsahu prehliadky, čo, ako už ústavný súd konštatoval, nebolo v tomto prípade ničím podložené. Napadnutý príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov bol teda v tomto prípade riadne odôvodnený, vydaný písomne sudcom pre prípravné konanie s adekvátne a dostatočne označeným rozsahom tejto prehliadky, *ergo* nemohol byť vydaný v rozpore so zákonom, ako namietala sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti.

11. Podľa odôvodnenia napadnutého príkazu bolo účelom prehliadky získanie dokumentácie, t. j. najmä stavebný denník, súpisy vykonaných prác, záznamy o prevádzke rýpadiel použitých na realizáciu projektu, pracovné záznamy zamestnancov, ktorí sa podieľali na prácach, a ďalšie dokumenty, ako aj technické zariadenia (počítače alebo prenosné komunikačné zariadenia) obsahujúce vzájomnú komunikáciu osôb podieľajúcich sa na projekte a ďalšie dôkazy dôležité pre predmetné trestné konanie. Práve tieto už uvedené okolnosti boli relevantné pri postupe príslušníkov vo vzťahu k prehliadke priestorov označených v napadnutom príkaze. Čo sa týka prípustnosti potenciálne získaných dôkazov (s ohľadom na postup policajtov pri prehliadke, pozn.), o tejto bude rozhodovať v ďalšom priebehu prípravného konania dozorujúci prokurátor a eventuálne v súdnom konaní príslušný súd. Navyše s ohľadom na okolnosť, že sťažovateľka nie je obvinenou v predmetnom trestnom konaní, nie je oprávnenou osobou vznášať námietky vo vzťahu k hodnoteniam a postupom orgánov činných v trestnom konaní v tejto konkrétnej veci.

12. S poukazom na okolnosti uvedené v bodoch 9 až 11 odôvodnenia tohto uznesenia teda absentuje príčinná súvislosť medzi napadnutým príkazom a označeným základným právom na súdnu a inú právnu ochranu.

13. Vo vzťahu k sťažovateľkou označeným právam na súkromie a nedotknuteľnosť obydlia ústavný súd podotýka, že na druhom poschodí administratívnej budovy so súp. č. 1595 mali podľa sťažovateľky okrem spoločnosti CASYST, s.r.o., prenajaté priestory aj spoločnosť

PlanetFuturum s.r.o. a správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Renáta Burgerová. Z ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, či mala predmetná prehliadka zasiahnuť do označených práv aj týchto subjektov, v každom prípade ak by to tak bolo, tak sa ochrany svojho práva na súkromie a ochranu obydlia mali domáhať práve tieto subjekty. V tejto časti ústavnej sťažnosti musel teda ústavný súd považovať sťažovateľku (či už „zastupovala“ spoločnosť CASYST, s.r.o., alebo spoločnosť PlanetFuturum s.r.o., resp. správkyňu konkurznej podstaty JUDr. Renátu Burgerovú) rovnako za neoprávnenú osobu. Sťažovateľka tiež vo svojej ústavnej sťažnosti pomerne neurčito naznačovala, že časť priestorov na druhom poschodí využívala popri spoločnosti CASYST, s.r.o., aj ona (z ústavnej sťažnosti pritom nie je zrejmé, či tieto priestory boli niekomu prenajaté, pozn.). V každom prípade ak ich využívala aj spoločnosť CASYST, s.r.o., a to v zmysle, že sa tam nachádzali dokumenty či iné predmety, ktorých získanie bolo účelom prehliadky (ako bolo uvedené v bode 11 odôvodnenia tohto uznesenia), tak bol splnený rozsah prehliadky z napadnutého príkazu, aj čo sa týka týchto priestorov.

14. Napokon ak sťažovateľka namietala porušenie svojho vlastníckeho práva, resp. práva na súkromie a nedotknuteľnosť obydlia s ohľadom na zaistenie zariadení v jej vlastníctve, ústavný súd uznáva, že pri prehliadke môžu byť eventuálne zaistené predmety, o ktorých sa neskôr zistí, že nie sú potrebné pre trestné stíhanie, a ktoré sú v takom prípade následne vrátené, či už obvineným, alebo tretím osobám. Dôsledkom tejto okolnosti, resp. takého postupu ale určite nie je zrušenie príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov, ako sa v tomto prípade domáhala sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti. K tomu slúži inštitút žiadosti o vrátenie zaistených vecí, ktorý sťažovateľka podľa svojich tvrdení v ústavnej sťažnosti využila (hoci o tejto jej žiadosti nebolo do podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté, pozn.). Keďže sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti namietala iba postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý spočíval vo vykonaní napadnutého príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov, a nie v ich postupe pri rozhodovaní o jej žiadosti o vrátenie zaistených vecí, aj tu absentuje príčinná súvislosť medzi napadnutým príkazom a postupom orgánov činných v trestnom konaní pri jeho vykonaní a označeným základným právom na ochranu vlastníckeho práva, resp. práva na súkromie a nedotknuteľnosť obydlia.

15. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

16. Ústavný súd na základe uvedených skutočností a dôvodov, ako aj s prihliadnutím na svoju judikatúru, podľa ktorej možno za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť považovať takú,

pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú a čiastočne aj podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde, pretože išlo o návrh, ktorý bol podaný zjavne neoprávnenou osobou.

17. Po odmietnutí ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, ako ich špecifikovala v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu